

ΔΥΣΚΟΛΟΣ

- ὁμομήτριος, βέλτιστε, ταῦτά σοι λέγω.
 (Cω.) καὶ χρήσιμός γ' εἶ, νῆ Δί', εἰς τὰ λοιπά μοι. 320
 (Γο.) τί χρήσιμος;
 (Cω.) γεννικὸν ὀρῶ σε τῷ τρόπῳ.
 (Γο.) οὐ πρόφασιν εἰπὼν βούλομ' ἀποπέμψαι κενήν,
 τὰ δ' ὄντα πράγματ' ἐμφανίσαι. ταύτῃ πατήρ
 ἔσθ' οἷος οὐδεὶς γέγονεν οὔτε τῶν πάλαι
 ἄνθρωπος οὔτε τῶν καθ' ἡμᾶς.
 (Cω.) ὁ χαλεπός· 325
 σχεδὸν οἶδα.
 (Γο.) ὑπερβολή τις ἐστὶν τοῦ κακοῦ.
 τούτῳι ταλάντων ἔστ' ἴσως τουτὶ δυεῖν
 τὸ κτῆμα. τοῦτ' αὐτὸς γεωργῶν διατελεῖ
 μόνος, συνεργὸν δ' οὐδέν' ἀνθρώπων ἔχων,
 οὐκ οἰκέτην οἰκεῖον, οὐκ ἐκ τοῦ τόπου 330
 μισθωτόν, οὐχὶ γείτον', ἀλλ' αὐτὸς μόνος.
 ἡδικτόν ἐστ' αὐτῷι γὰρ ἀνθρώπων ὄραν
 οὐδένα. μεθ' αὐτοῦ τὴν κόρην ἐργάζεται
 ἔχων τὰ πολλά· προσλαλεῖ ταύτῃ μόνῃι,
 ἑτέρῳι δὲ τοῦτ' οὐκ ἂν ποῆσαι ῥαϊδίως. 335
 τότε φησὶν ἐκδώσειν ἐκείνην, ἡνίκ' ἂν
 ὁμότροπον αὐτῷι νυμφίον λάβῃι.
 (Cω.) λέγεις
 οὐδέποτε.
 (Γο.) μὴ δὴ πράγματ', ὦ βέλτιστ', ἔχε·
 μάτην γὰρ ἔξεις. τοὺς δ' ἀναγκαίους ἔα
 ἡμᾶς φέρειν ταῦθ', οἷς δίδωσιν ἡ τύχη. 340
 (Cω.) πρὸς τῶν θεῶν οὐπώποτ' ἠράσθης τινός,
 μειράκιον;
 (Γο.) οὐδ' ἔξεστί μοι, βέλτιστε.
 (Cω.) πῶς;
 τίς ἔσθ' ὁ κωλύων;
 (Γο.) ὁ τῶν ὄντων κακῶν
 λογισμός, ἀνάπαυσιν διδοὺς οὐδ' ἠντινοῦν.